

FOTO: Selena García / El documental 'Lo sol poder es que de dire' va inaugurar la mostra

La Mòstra de Cinèma Occitan arrenca a Lleida amb Jaume Figueres

Enguany arriba a la desena edició

La Biblioteca Pública de Lleida va ser l'encarregada d'inaugurar ahir la desena edició de la Mòstra de Cinèma Occitan amb el documental 'Lo sol poder es que de dire'.

Lleida
REDACCIÓ

La projecció del documental *Lo sol poder es que de dire* de Jaume Figueres va inaugurar ahir a la Biblioteca Pública de Lleida una nova edició de la Mòstra de Cinèma Occitan, una iniciativa que al llarg de les seves diferents edicions s'ha anat consolidant com un instrument útil de promoció i divulgació de la llengua i cultura occitana a Catalunya i alhora com

un aparador per a la creació audiovisual en occità.

Enguany, la mostra arriba a la seva desena edició amb un programa que arribarà a 27 localitats, entre elles Lleida, Tremp, Vielha o Les. En aquest sentit, ahir la Sala de Projeccions de la Biblioteca Pública va projectar el primer dels 4 films que es podran veure a la capital del Segrià en el marc de la Mostra. Així, el 21 d'octubre, la Sala d'Actes de l'IEI projectarà Vi-

ver uei entre Tromosa e Gavarnia, el 23 d'octubre, també a la Biblioteca de Lleida, es podrà veure *Lo Pelòt i Fecas o godhils* i el 29 de novembre, al Cafè del Teatre, *Shens pàpers*.

A Tremp, la Biblioteca Pública Maria Barbal projectarà dijous el documental *Lo Pelòt*, mentre que Vielha, la segona quinzena de novembre, també acollirà documentals de la mostra, tots ells encara pendents de confirmar dia i hora. L'activitat ofereix creacions artístiques donant veu a diferents varietats lingüístiques, totes elles de diferents territoris occitans.

El cinema espanyol acumula gairebé 10 milions d'espectadors durant el 2017

Les pel·lícules espanyoles han tingut en el que va d'any 9.861.899 espectadors, un 5,3 % més que en 2016, quan van ser 9.363.235 en aquest mateix període, segons ha informat avui l'Institut de la Cinematografia i les Arts Audiovisuales (ICAA), que ha llançat un nou cercador de pel·lícules qualificades. Segons dades que maneja a l'ICAA a partir de les estadístiques de Rentrak, la quota de

Representa un 5,3% més que l'any passat

cinema espanyol fins al moment se situa en el 13,8 %, amb una facturació de 58,9 milions d'euros, 2,1 milions més que en el

mateix període de 2016.

L'Institut, del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, ha posat a la disposició del públic al seu web nou cercador de pel·lícules qualificades, amb el qual es pot accedir a dades de totes les pel·lícules -espanyoles i estrangeres- qualificades fins al moment. El cercador inclou ja un avanç de dades del nombre de pel·lícules espanyoles produïdes fins a setembre de 2017: 135 pel·lícules, de les quals 59 són de ficció, 73 són documentals i 3 són d'animació. Permet la descàrrega per a consulta de documents oficials vinculats a la pel·lícula com per exemple el nombre d'espectadors.

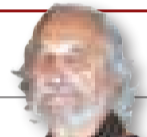
Seleccionen un total de 100 films per participar al 23è Festival de CineEco

El documental espanyol *White waves*, que tracta sobre la contaminació en el mar, i la producció mexicana *Nahui Ollin-sol de moviment* han estat seleccionats per al vint-i-tresè festival de temàtica ambiental CineEco que se celebrarà a la ciutat portuguesa de Seia del 14 al 21 d'octubre. Segons l'organització del certamen, en els diferents formats competiran un centenar de pel·lícules de vint-i-cinc països. La problemàtica dels plàstics en els

oceans centra el film *White waves*, dirigit per la periodista alemanya establerta a València (Espanya) Inka Reichert, i en el qual són els propis "surfistes" els que aborden la contaminació del mar. El festival, que aquest any se centra en l'economia sostenible, és un dels més importants a nivell mundial sobre temàtica ambiental. L'objectiu és que coneguin el setè art i es conscienciï sobre els problemes ambientals.

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Gentlemons i cowboys

La història. Londres, Kentucky. Kingsman és atacada i destruïda pel Cercle d'Or, organització criminal de narcotraficants, Eggsy i Merlín viatgen als USA, on entren en contacte amb els Statesman, col·legues ianquis.

Les formes. Segona entrega de Kingsman, més desinhibida, fàtenda i violenta que la primera. En l'estela del James Bond de fa 40 anys, quan la nissaga era optimista aventurera. *Kingsman: el Cercle de Oro* (Kingsman: The Golden Circle) prem l'accelerador de l'invers semblança amb tanta desimboladura que acaba sent paròdia de les telesèries d'espies britàniques, del 'Santo' a *Los vengadores*, versió post-moderna i amb la bateria d'efectes digitals ara i aquí. El cineasta Matthew Vaughn (Londres, 1971) esprem el còmic *The Secret Service* del tàndem Gibbons & Millar. Ja des del guió d'ell i de la Jane Goldman tot hi té cabuda, erotisme més oral que visual, toc sàdic de tan macarra caricatura, diferències classistes de l'aristocràcia a la plebs, l'amor romàntic i sobretot gran sentit de la camaraderia baronívola. També dards enverinats a Donald Trump. Què més voleu en 141 minuts? I la panòpia de 'gadgets' espate-

rrants que si a James Bond els servia el pacient Q, als Kingsman és ni més ni menys que Merlí, aquell mag del rei Artur i els Cavallers de la Taula Rodona. No s'acaben aquí les referències arturians. L'altra parida del film és contraposar l'elegant gentleman amb el rústic cowboy. A tot això, el còctel està servit ben sacsejat, amb coreografies que desafien tant les lleis de la gravetat física com les dramàtiques, amb un muntatge impecable que deu fer summament difícil empassar-se les crispetes. S'afegeixen al repartiment pesos pesants com Julianne Moore en la delirant Senyoreta Pepis de la Maldat, Channing Tatum fotent-se'n de la seva masculinitat. Per damunt de tots, però, el cantant Elton John, carica-

Kingsman: el Cercle de Oro

Director: Matthew Vaughn.

Intèrprets: Taron Egerton. Regne Unit, 2017. 141'. JCA Alpicat, Majestic Tàrraga.

tura de si mateix. El fons. Malgrat els dolents, els bons sempre guanyen. La imatge. Elton John tocant el piano disfressat de paó reial multicolor i 'fosforito', esclar. La frase. 'Los modales hacen al hombre', recorda el gentleman Colin Firth. Clar que de porc i de senyor, se'n ve de mena. La recomanació. Fans de les pel·lís d'agents secrets ben poc secrets i d'acció continua passada pel túrmix.